

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 4. juni 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-581/18	TÜV Rheinland LGA Products <u>Emne:</u> Direkte virkning eller ej af forbuddet mod forskelsbehandling i TEUF art. 18, stk. 1, i forholdet mellem private parter. <u>Spørgsmål:</u> 1) Er forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF kun rettet mod EU's medlemsstater og EU-institutionerne, eller også mod private parter (direkte virkning af artikel 18, stk. 1, TEUF over for tredjemand)? [...]	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet	Dom	11.06.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces- skridt	Dato
Forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P	Sag C-262/18 P: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera mod Kommissionen, ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling. — Subsidiært gør Domstolen brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Afgørelsen om appellsagens omkostninger udsættes, såfremt Domstolen hjemviser sagen til Retten, eller	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	11.06.20

	<p>Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne, såfremt Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen.</p> <p>Sag C-271/18 P: Dôvera zdravotná poisťovňa mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves. —Europa-Kommissionen frifindes. —Dôvera zdravotná poisťovňa og Union zdravotná poisťovňa, a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne. I tilfælde af, at Domstolen måtte nå til den konklusion, at den ikke råder over tilstrækkeligt med oplysninger til at træffe endelig afgørelse i tvisten, har Den Slovakiske Republik subsidiært nedlagt følgende påstande: —Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i tvisten. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>			
C-786/18	<p>Ratiopharm 1. Skal artikel 96, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder også gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »zu Demonstrationszwecken« (»til demonstrationsbrug«), når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) er opfyldt? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Giver artikel 96, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF mulighed for en national bestemmelse som § 47, stk. 3, i Arzneimittelgesetz (den tyske lægemiddellov), såfremt denne fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder ikke gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »til demonstrationsbrug«, når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) samt de yderligere betingelser for udlevering, som er fastsat i den tyske lægemiddellovs § 47, stk. 4, er opfyldt?</p>	Lægemedelstyrelsen	Dom	11.06.20
C-833/18	<p>Brompton Bicycle – Skal EU-retten og nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, der i artikel 2-5 fastsætter de forskellige enerettigheder, der indrømmes rettighedshavere, fortolkes således, at værker, hvis form er nødvendig for at nå et teknisk resultat, ikke er omfattet af ophavsretlig beskyttelse? – Skal der ved vurderingen af, om en form er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, tages hensyn til følgende kriterier: • Eksistensen af andre former, der gør det muligt at nå det samme tekniske resultat?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	11.06.20

	<ul style="list-style-type: none"> • Formens effektivitet med hensyn til at nå det pågældende resultat? • Den hævdede designkrænkens ønske om at nå dette resultat? • Eksistensen af et ældre nu udløbet patent på den proces, der gør det muligt at nå det ønskede tekniske resultat? 			
C-19/19	<p>Pantochim</p> <p>– Skal bestemmelsen om, at en fordring for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, »behandles [...] som en fordring fra den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, er hjemmehørende«, som fastsat i artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som erstatter artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, fortolkes således, at fordringen fra den bistandssøgende stat betragtes som en lignende fordring fra den medlemsstat, der anmoder om bistand, således at fordringen fra den bistandssøgende medlemsstat får status af en fordring fra den bistandssøgte medlemsstat?</p> <p>– Omfatter udtrykket »fortrinsstilling« som omhandlet i artikel 10 Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008, og for kodificeringen i artikel 10 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, fordringens status som en privilegeret fordring, der har en fortrinsstilling frem for andre fordringer i tilfælde af konkurs, eller for enhver mekanisme, der i tilfælde af konkurs medfører, at fordringen har fortrinsstilling?</p> <p>– Skal skatteforvaltningens mulighed for på de betingelser, der fastsættes i artikel 334 i programloven af 27. november 2004, at foretage modregning betragtes som en fortrinsstilling i henhold til artikel 10 i ovennævnte direktiver?</p>	Skatteministeriet	Dom	11.06.20
C-43/19	<p>Vodafone Portugal</p> <p>1) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), artikel 9, 24, 72 og 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november fortolkes således, at det udgør momspligtig levering af ydelser, at en udbyder af elektronisk kommunikation hos sine tidligere kunder (som udbyderen har givet salgsmæssige fordele i form af gratis opsætning, aktivering af ydelsen, portabilitet eller udstyr eller i form af særlige takster til gengæld for kundernes forpligtelse til at overholde en bindingsperiode, som de ikke har opfyldt af grunde, som kan tilregnes dem selv) opkræver et beløb, der i overensstemmelse med et lovfæstet krav ikke kan overstige de omkostninger, som den udbydende virksomhed har afholdt i forbindelse med opsætning af ydelsen, og som skal stå i et rimeligt forhold til den i kontrakten identificerede og afgrænsede fordel, som kunden har fået, hvorfor beløbet ikke automatisk kan svare til den samlede værdi af de ubetalte afdrag på opsigelsestidspunktet?</p> <p>2) Er den omstændighed, at sådanne beløb opkræves, når kontrakten er opsagt, og udbyderen ikke længere leverer ydelser til kunden, og der ikke sker et konkret forbrug efter opsigelsen af kontrakten, henset til de førnævnte regler, til hinder for, at sådanne beløb kvalificeres som en modydelse for en levering af ydelser?</p> <p>3) Er det henset til de førnævnte regler udelukket, at det omhandlede beløb er en modydelse for levering af ydelser som følge af, at udbyderen og dennes tidligere kunder i overensstemmelse med et lovfæstet krav i forbindelse med en</p>	Skatteministeriet	Dom	11.06.20

	<p>standardkontrakt på forhånd har fastsat metoden for beregning af det beløb, som de tidligere kunder skal betale i tilfælde af misligholdelse af den bindingsperiode, som er fastsat i kontrakten om levering af ydelser?</p> <p>4) Er det henset til de førnævnte regler udelukket, at det omhandlede beløb er en modydelse for levering af ydelser, når det omtvistede beløb ikke svarer til det beløb, som udbyderen ville have modtaget i den resterende bindingsperiode, hvis kontrakten ikke var blevet opsagt?</p>			
C-74/19	<p>Transportes Aéreos Portugueses</p> <p>1) Er den omstændighed, at en passager under en flyvning bider andre passagerer og overfalder besætningsmedlemmer, der forsøger at berolige den pågældende – hvilket ifølge flyets kaptajn begrundes, at flyet sætter kursen mod den nærmeste lufthavn for at sætte pågældende af og losse dennes bagage, hvorefter flyet ankommer forsinket til bestemmelsesstedet – omfattet af begrebet »usædvanlige omstændigheder«, som er nævnt i 14. betragtning til forordning (EF) nr. 261/2004?</p> <p>2) Kan luftfartsselskabet fritages for ansvaret for en forsinket flyafgang ved returflyvningen, hvor den passager, som har indgivet en klage (nu sagsøger), boarder, som følge af en »usædvanlig omstændighed«, som opstår på det samme flys udrejse, som gennemføres umiddelbart inden returflyvningen?</p> <p>3) For så vidt angår artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004: traf luftfartsselskabet (nu sagsøgte) alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, uden at det på trods heraf var muligt at forhindre forsinkelsen, idet luftfartsselskabet på baggrund af en undersøgelse konkluderede, afsendelsen af et nyt fly ikke ville forhindre den allerede opståede forsinkelse, og transitpassageren (nu sagsøgeren) blev henvist til den følgende dags flyvning, eftersom nævnte selskab kun havde én daglig flyvning til passagerens endelige bestemmelsessted?</p>	Transport- og Boligministeriet Forbruger Europa	Dom	11.06.20
C-88/19	<p>Alianța pentru combaterea abuzurilor</p> <p>Skal artikel 16 i direktiv 92/43/EØF fortolkes således, at den pålægger medlemsstaterne at fastsætte fravigelser fra artikel 12, 13, 14 og 15, litra a) og b), også for de tilfælde, hvor dyr tilhørende truede arter forlader deres naturlige levested og befinder sig i umiddelbar nærhed heraf eller fuldstændigt uden for det?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	11.06.20
C-206/19	<p>KOB</p> <p>Er EU-retten, herunder navnlig artikel 18 TEUF, 49 TEUF og 63 TEUF, til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter juridiske personer, der ønsker at erhverve ejendomsretten til landbrugsarealer, i de tilfælde, hvor den eller de parthavere, som i forening repræsenterer mere end halvdelen af selskabets stemmeberettigede kapital, og samtlige de personer, der har ret til at repræsentere selskabet, er statsborgere i andre EU-medlemsstater, skal fremlægge et bevis for registrering som unionsborger for disse samt dokumentation for deres kendskab til det officielle sprog på et niveau svarende til mindst B2?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	11.06.20
C-242/19	<p>CHEP Equipment Pooling</p> <p>1) Udgør transport af paller fra en medlemsstat til en anden med henblik på deres udlejning i den sidstnævnte medlemsstat til en afgiftspligtig person, der er etableret og momsregistreret i Rumænien, en ikke-overførsel som omhandlet i artikel 17, stk. 2, i direktiv [2006/112/EF]?</p> <p>2) Uanset besvarelsen af det første spørgsmål skal der ved afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2008/9/EF da forstås enhver afgiftspligtig person som</p>	Skattestyrelsen	Dom	11.06.20

	<p>omfattet af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men på en anden medlemsstats område, selv om denne person er momsregistreret eller ville have pligt til momsregistrering i tilbagebetalingsmedlemsstaten?</p> <p>3) Udgør betingelsen om ikke at være momsregistreret i tilbagebetalingsmedlemsstaten i lyset af bestemmelserne i direktiv 2008/9/EF en supplerende betingelse i forhold til betingelserne i artikel 3 i direktiv 2008/9/EF for, at en afgiftspligtig person, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat og ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, kan have ret til tilbagebetaling i en situation som den foreliggende?</p> <p>4) Skal artikel 3 i direktiv 2008/9/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national administrativ praksis, hvorefter tilbagebetaling af moms nægtes, fordi en betingelse fastsat alene i national lovgivning ikke er opfyldt?</p>			
C-300/19	<p>Marclean Technologies</p> <p>Det første spørgsmål: Skal artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 98/59/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at den deri fastsatte referenceperiode på 30 eller 90 dage til vurdering af, om der foreligger en kollektiv afskedigelse, altid skal beregnes før det tidspunkt, hvor den individuelle afskedigelse, der er genstand for tvisten, fandt sted?</p> <p>Det andet spørgsmål: Kan artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 98/59/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at den deri fastsatte referenceperiode på 30 eller 90 dage til vurdering af, om der foreligger en kollektiv afskedigelse, kan beregnes efter det tidspunkt, hvor den individuelle afskedigelse, der er genstand for tvisten, fandt sted, uden at de pågældende senere ophør nødvendigvis skal anses for at udgøre en omgåelse af loven?</p> <p>Det tredje spørgsmål: Kan de fastsatte referenceperioder i artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), i Rådets direktiv 98/59/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser fortolkes således, at det er tilladt at tage afskedigelser og ophør i betragtning, som har fundet sted inden for 30 eller 90 dage, så længe den afskedigelse, der er genstand for tvisten, blot ligger inden for disse tidsrum?</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen</p>	GA	11.06.20
C-78/18	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Ungarn på diskriminerende, unødvendig og ubegrundet vis har indført begrænsninger for udenlandske donationer til civile ungarske organisationer ved a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. Törvény (lov nr. LXXVI af 2017 om gennemsigtighed hos de organisationer, der modtager økonomisk støtte fra udlandet), hvis bestemmelser pålægger pligt til registrering, underretning og gennemsigtighed for visse kategorier af civile organisationer — dem, der modtager direkte eller indirekte udenlandsk økonomisk støtte over et nærmere bestemt beløb — og endvidere fastsætter bestemmelserne en mulighed for at anvende sanktioner over for de organisationer, der ikke opfylder disse forpligtelser.</p> <p>— Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	18.06.20

C-754/18	<p>Ryanair Designated Activity Company</p> <p>1) Skal artikel 5, stk. 2, om retten til indrejse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (E[Ø]F) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at såvel besiddelse af et gyldigt opholdskort som omhandlet i direktivets artikel 10 som besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort som omhandlet i direktivets artikel 20 med henblik på nævnte direktiv fritager familiemedlemmet for forpligtelsen til at være i besiddelse af et visum ved indreisen til en medlemsstats område?</p> <p>2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 5 i direktiv 2004/38 og denne artikels stk. 2 da fortolkes på samme måde, hvis en person, som er familiemedlem til en unionsborger og ikke har statsborgerskab i en anden medlemsstat, har opnået retten til tidsubegrænset ophold i Det Forenede Kongerige, og det er denne stat, der har udstedt det tidsubegrænsede opholdskort? Med andre ord: fritager besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort som omhandlet i nævnte direktivs artikel 20, som er udstedt af Det Forenede Kongerige, en person, der besidder dette, for forpligtelsen til at opnå visum, uanset om hverken Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, som er nævnt i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) finder anvendelse i denne stat?</p> <p>3) Såfremt det første og det andet præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: skal besiddelse af et opholdskort, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2004/38, da i sig selv anses for at være et tilstrækkeligt bevis for, at kortets indehaver er familiemedlem til en unionsborger og i sin egenskab af familiemedlem, uden behov for yderligere kontrol eller attesting, har tilladelse til at indrejse til en anden medlemsstats område og er fritaget for visumpligten i henhold til nævnte direktivs artikel 5, stk. 2?</p> <p>4) Såfremt Domstolen besvarer det tredje præjudicielle spørgsmål benægtende: skal artikel 26, stk. 1, litra b), og stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen da fortolkes således, at luftfartsselskabet – ud over at kontrollere rejседokumenterne – skal kontrollere, at en passager, der ønsker at rejse med det tidsubegrænsede opholdskort som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2004/38, reelt er familiemedlem til en unionsborger på tidspunktet for indreisen?</p> <p>5) Såfremt Domstolen besvarer det fjerde præjudicielle spørgsmål bekræftende:</p> <p>i) i tilfælde af, at luftfartsselskabet ikke kan fastslå, at en passager, der ønsker at rejse med det tidsubegrænsede opholdskort som omhandlet i artikel 20 i direktiv 2004/38, reelt er familiemedlem til en unionsborger på indrejsetidspunktet, er</p>	Transport- og Boligministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	18.06.20
----------	---	--	-----	----------

	<p>luftfartsselskabet da forpligtet til at nægte boarding og afvise at transportere den pågældende til en anden medlemsstat?</p> <p>ii) i tilfælde af, at luftfartsselskabet ikke kontrollerer denne omstændighed eller ikke afviser at transportere den passager, der ikke kan dokumentere sin status som familiemedlem, men som i øvrigt er i besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort, kan der da udstedes en bøde til dette luftfartsselskab af denne årsag i henhold til artikel 26, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen?</p>			
C-16/19	<p>Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej e.a.</p> <p>Skal artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at en differentiering af situationen for enkelte personer, som hører til en gruppe, der er kendetegnet ved en beskyttet egenskab (handicap), udgør en form for tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, når den af arbejdsgiveren foretagne differentiering inden for gruppen sker på grundlag af ettilsyneladende neutralt kriterium, dette kriterium ikke kan begrundes objektivt med et legitimt mål, og midlerne til at nå dette mål ikke er forholdsmæssige og nødvendige?</p>	Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	GA	18.06.20
C-340/19	<p>Hydro Energo</p> <p>Skal den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, fortolkes således, at pos. 7407 (stænger og profiler, af kobber) omfatter rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering, hvis tykkelse overstiger en tiendedel af bredden, og som er varmvalsede, men som har porer, fordybninger og uregelmæssige sprækker i deres tværsnit?</p>	Toldstyrelsen	Dom	18.06.20
C-729/18 P	<p>VTB Bank mod Rådet (appel)</p> <p>Påstande: — Der gives medhold i VTB's appel til prøvelse af Rettens afgørelse.</p> <p>— De restriktive retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører VTB.</p> <p>— Artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP (1), artikel 5 i forordning nr. 833/2014 (2), artikel 1 Rådets afgørelse 2014/659/FUSP (3) og artikel 1, nr. 5), i forordning nr. 960/2014 (4) erklæres ulovlige eller uanvendelige.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	25.06.20
C-808/18	<p>Europa-Kommissionen mod Ungarn</p> <p>Påstande: a) Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6, artikel 24, stk. 3, artikel 43 og artikel 46, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/32/EU, artikel 2, litra h), artikel 8, 9 og 11 i direktiv 2013/33/EU og artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF, alle bestemmelser sammenholdt med artikel 6, 18 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder ved —at fastsætte, at asylansøgnings skal indgives personligt til den kompetente asylmyndighed og alene i transitområderne, som kun et begrænset antal personer har adgang til —at anvende en særlig procedure, som ikke sikrer overholdelsen af garantierne i direktiv 2013/32, generelt —at bestemme, at alle asylansøgere (med undtagelse af mindreårige under 14 år) underkastes en procedure, som betyder, at ansøgerne skal tvangsinterneres i transitområderne</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	25.06.20

	<p>under hele asylproceduren i centre, som de kun kan forlade i retning mod Serbien, uden at denne internering yder de garantier, som er fastsat i direktiv 2013/33</p> <p>—at flytte tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på Ungarns område, til den anden side af grænsehegnet, uden at overholde de procedurer og garantier, som er fastsat i artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115</p> <p>—ikke at gennemføre artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 i national ret og vedtage bestemmelser, som afviger fra den almindelige regel om automatisk opsættende virkning i situationer, som ikke er omfattet af dette direktivs artikel 46, stk. 6.</p> <p>b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-14/19 P	<p>KF mod SatCen (appel)</p> <p>Påstande: —Den appellerede dom ophæves.</p> <p>—Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	25.06.20
C-24/19	<p>A e.a.</p> <p>Vedrører blandt flere spørgsmål følgende:</p> <p>Følger det af SMV-direktivets artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a), at artikel 99 i Besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2011 wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne [den flamske regerings bekendtgørelse af 23. december 2011 om ændring af den flamske regerings bekendtgørelse af 6. februar 1991 om fastsættelse af det flamske reglement for miljøtilladelser og af den flamske regerings bekendtgørelse af 1. juni 1995 om almindelige og sektorbestemte bestemmelser på miljøbeskyttelsesområdet] med henblik på disse bekendtgørelses tilpasning til den tekniske udvikling, afdeling 5.20.6 om anlæg til produktion af elektricitet ved hjælp af vindenergi, indført i VLAREM II, og Omzendbrief »Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines« [cirkulæreskrivelsen »Vurderingsramme og krydsoverensstemmelse med hensyn til opførelse af vindturbiner« fra 2006, herefter under et benævnt »de foreliggende instrumenter«], der begge indeholder talrige bestemmelser om vindmøller, herunder bestemmelser om sikkerhed og efter omstændighederne de for de enkelte planzoner beregnede normer for slagskygge og støjniveau, skal kvalificeres som en plan eller et program i direktivets forstand? Såfremt det viser sig, at der burde være gennemført en miljøvurdering før de foreliggende forskrifter blev udstedt, kan retten da foreløbigt opretholde de ulovlige dele af disse forskrifter?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	25.06.20
C-37/19	<p>Iccrea Banca</p> <p>Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også hvis de betragtes hver for sig, fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning eller retspraksis, hvorefter en arbejdstager i tilfælde af arbejdsforholdets ophør ikke har krav på en finansiel godtgørelse for optjent ferie, der ikke er blevet afholdt (og for et retsinstitut såsom de såkaldte »afskaffede helligdage«, der hvad angår karakter og funktion kan sidestilles med årlig ferie), i</p>	Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	25.06.20

	<p>en sammenhæng, hvor arbejdstageren ikke inden arbejdsforholdets ophør kunne håndhæve sin ret som følge af et ulovligt forhold, der kan tilskrives arbejdsgiveren (opsigelse, som en national ret ved endelig dom har erklæret ulovlig, og heraf følgende anordning om genoprettelse af arbejdsforholdet med tilbagevirkende kraft), med hensyn udelukkende til perioden fra datoen for arbejdsgiverens ulovlige adfærd til genansættelsesdagen?</p>			
C-473/19 og C-474/19	<p>Föreningen Skydda Skogen m.fl. C-473/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p> <p>C-474/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	25.06.20
C-510/19	<p>Openbaar Ministerie</p> <p>1.1. Er udtrykket »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, et selvstændigt EU-retligt begreb?</p> <p>1.2. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, på grundlag af hvilke kriterier kan det da afgøres, om en myndighed i den fuldbordende medlemsstat er en sådan judiciel myndighed og</p>	Justitsministeriet	GA	25.06.20

	<p>den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følgelig en retsafgørelse?</p> <p>1.3. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, er den nederlandske anklagemyndighed, nærmere bestemt anklagemyndighedens repræsentant, da omfattet af begrebet judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, og er den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følgelig en retsafgørelse?</p> <p>1.4. Såfremt spørgsmål 1.3. besvares bekræftende, kan det da accepteres, at en første overgivelse bedømmes af en judiciel myndighed, nærmere bestemt Overleveringskammer te Amsterdam (overgivelsesafdelingen, Amsterdam) i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 15, hvorved bl.a. den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang respekteres, mens en supplerende overgivelse i henhold til rammeafgørelsens artikel 27 er overdraget til en anden myndighed, nemlig anklagemyndighedens repræsentant, hvorved den retsundergivne hverken er sikret en ret til at blive hørt eller har søgsmålsadgang, således at der uden rimelig grund opstår en åbenbar mangel på indre sammenhæng i rammeafgørelsen?</p> <p>1.5. Såfremt spørgsmål 1.3. og 1.4. besvares bekræftende, skal rammeafgørelsens artikel 14, 19 og 27 da fortolkes således, at en anklagemyndighed, der handler som fuldbyrdende judiciel myndighed, først og fremmest skal respektere den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang, før der kan gives tilladelse til retsforfølgelse, domfældelse eller fængsling af en person med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af et strafbart forhold, der er begået før dennes overgivelse i henhold til en europæisk arrestordre, men som ikke er det strafbare forhold, for hvilket denne søges overgivet?</p> <p>2. Er anklagemyndighedens repræsentant i arrondissementsparket Amsterdam (anklagemyndigheden i Amsterdam retskreds), der handler til gennemførelse af artikel 14 i den nederlandske lov af 29. april 2004 om gennemførelse af Rådet for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (lov om overgivelse), den fuldbyrdende judicielle myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, som har overgivet den eftersøgte person, og som kan give samtykke i henhold til rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4?</p>			
C-36/20 (PPU)	<p>Ministerio Fiscal</p> <p>1) El artículo 6.1, párrafo segundo de la Directiva 2013/32/UE establece el supuesto para cuando las solicitudes de protección internacional se formule ante otras autoridades que no sean competentes para registrarlas conforme a su Derecho nacional, en cuyo caso los Estados miembros velarán por que el registro se realice en el plazo máximo de los seis días hábiles siguientes a la formulación de la solicitud.</p> <p>¿Debe interpretarse en el sentido de considerar a los jueces y juezas de instrucción competentes para resolver sobre el intemamiento o no de extranjeros conforme a la ley nacional española como una de esas “otras autoridades” que sin ser competentes para registrar la solicitud de protección internacional, los solicitantes pueden manifestar su voluntad de hacerlo?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	25.06.20

	<p>2) Si es considerada, una de esas autoridades ¿Debe interpretarse el artículo 6.1, de la Directiva 2013/32/UE que el juez o jueza de instrucción debe informar a los solicitantes sobre dónde y cómo pueden presentarse las solicitudes de protección internacional, y que en caso de solicitarse debe dar traslado al órgano competente conforme a la ley nacional para el registro y tramitación de la solicitud de protección internacional, y a la autoridad administrativa competente para que se concedan al solicitante las medidas de acogida contempladas en el artículo 17 de la Directiva 2013/33/UE?</p> <p>3) ¿Debe interpretarse los Artículos 26 de la Directiva 2013/32/UE y el artículo 8 de la Directiva 2013/33/UE en el sentido de que no procede el internamiento del ciudadano de tercer estado salvo que concurran los requisitos del artículo 8.3º de la Directiva 2013/33/UE, por encontrarse el solicitante protegido por el principio de no devolución desde que realiza dicha manifestación ante el juez o jueza de instrucción?</p>			
--	---	--	--	--